

**PREZES
URZĘDU OCHRONY
KONKURENCJI I KONSUMENTÓW**

Warszawa, 24 lutego 2022 r.

DIH-2.712.36.2021.CS

DECYZJA DIH-2 NR 7/2022

Na podstawie art. 127 ustawy z 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2021 r. poz. 735, z późn. zm.) w związku z art. 60, art. 64 ustawy z 27 sierpnia 2009 r. o finansach publicznych (Dz. U. z 2021 r. poz. 305, z późn. zm.)

Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów

po rozpoznaniu wniosku z 14 października 2021 r., złożonego przez reprezentowanego przez pełnomocnika - przedsiębiorcę Pana Damiana Czarnika prowadzącego działalność gospodarczą pod nazwą Przedsiębiorstwo Produkcyjno Handlowo Usługowe KRIS Damian Czarnik w Strzyżowie (dalej: „Przedsiębiorca” lub „Strona”), o udzielenie ulgi poprzez umorzenie w całości, kwoty 2 802,00 zł - uwzględniającej VAT (słownie: dwa tysiące osiemset dwa zł), stanowiącej równowartość kosztów przeprowadzonych badań laboratoryjnych próbki paliwa stałego o nr 0367/20/9451 w wysokości 407,00 zł (uwzględniającej VAT), próbki kontrolnej paliwa stałego o nr 4997/20/9451 w wysokości 70,00 zł (uwzględniającej VAT) oraz kwoty stanowiącej równowartość kosztów ich pobrania do badań laboratoryjnych – o wartości 2 325,00 zł (uwzględniającej VAT), nałożonej na Przedsiębiorcę decyzją Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów z 25 czerwca 2021 r. nr DIH-2 Nr 89/2021, utrzymaną w mocy decyzją Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów z 13 września 2021 r. nr DIH-2 Nr 135/2021

postanowił

udzielić ulgi w wykonaniu zwrotu kosztów przeprowadzonych badań laboratoryjnych próbek paliwa stałego oraz kwoty stanowiącej równowartość kosztów ich pobrania do badań laboratoryjnych nałożonych decyzją Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji

i Konsumentów z 25 czerwca 2021 r. DIH-2 Nr 89/2021 w łącznej kwocie 2 802,00 zł - poprzez rozłożenie na dziesięć rat, płatnych:

- 1) pierwsza rata płatna w terminie 14 dni od dnia doręczenia niniejszej decyzji w kwocie 280,20 zł (słownie: dwieście osiemdziesiąt złotych dwadzieścia groszy) tytułem zwrotu kosztów przeprowadzonych badań laboratoryjnych próbek paliwa stałego oraz kwoty stanowiącej równowartość kosztów ich pobrania do badań laboratoryjnych,**
- 2) druga rata płatna w terminie 44 dni od dnia doręczenia niniejszej decyzji w kwocie 280,20 zł tytułem zwrotu kosztów przeprowadzonych badań laboratoryjnych próbek paliwa stałego oraz kwoty stanowiącej równowartość kosztów ich pobrania do badań laboratoryjnych,**
- 3) trzecia rata płatna w terminie 74 dni od dnia doręczenia niniejszej decyzji w kwocie 280,20 zł tytułem zwrotu kosztów przeprowadzonych badań laboratoryjnych próbek paliwa stałego oraz kwoty stanowiącej równowartość kosztów ich pobrania do badań laboratoryjnych,**
- 4) czwarta rata płatna w terminie 104 dni od dnia doręczenia niniejszej decyzji w kwocie 280,20 zł tytułem zwrotu kosztów przeprowadzonych badań laboratoryjnych próbek paliwa stałego oraz kwoty stanowiącej równowartość kosztów ich pobrania do badań laboratoryjnych,**
- 5) piąta rata płatna w terminie 134 dni od dnia doręczenia niniejszej decyzji w kwocie 280,20 zł tytułem zwrotu kosztów przeprowadzonych badań laboratoryjnych próbek paliwa stałego oraz kwoty stanowiącej równowartość kosztów ich pobrania do badań laboratoryjnych,**
- 6) szósta rata płatna w terminie 164 dni od dnia doręczenia niniejszej decyzji w kwocie 280,20 zł tytułem zwrotu kosztów przeprowadzonych badań laboratoryjnych próbek paliwa stałego oraz kwoty stanowiącej równowartość kosztów ich pobrania do badań laboratoryjnych,**
- 7) siódma rata płatna w terminie 194 dni od dnia doręczenia niniejszej decyzji w kwocie 280,20 zł tytułem zwrotu kosztów przeprowadzonych badań laboratoryjnych próbek paliwa stałego oraz kwoty stanowiącej równowartość kosztów ich pobrania do badań laboratoryjnych,**

- 8) ósma rata płatna w terminie 224 dni od dnia doręczenia niniejszej decyzji w kwocie 280,20 zł tytułem zwrotu kosztów przeprowadzonych badań laboratoryjnych próbek paliwa stałego oraz kwoty stanowiącej równowartość kosztów ich pobrania do badań laboratoryjnych,**
- 9) dziewiąta rata płatna w terminie 254 dni od dnia doręczenia niniejszej decyzji w kwocie 280,20 zł tytułem zwrotu kosztów przeprowadzonych badań laboratoryjnych próbek paliwa stałego oraz kwoty stanowiącej równowartość kosztów ich pobrania do badań laboratoryjnych,**
- 10) dziesiąta rata płatna w terminie 284 dni od dnia doręczenia niniejszej decyzji w kwocie 280,20 zł tytułem zwrotu kosztów przeprowadzonych badań laboratoryjnych próbek paliwa stałego oraz kwoty stanowiącej równowartość kosztów ich pobrania do badań laboratoryjnych.**

UZASADNIENIE

Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów decyzją z 25 czerwca 2021 r. nr DIH-2 Nr 89/2021 utrzymaną następnie w mocy decyzją z 13 września 2021 r. nr DIH-2 Nr 135/2021, nałożył na Przedsiębiorcę obowiązek uiszczenia na rachunek Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów łącznej kwoty 2 802,00 zł - uwzględniającej VAT (słownie: dwa tysiące osiemset dwa zł), stanowiącej równowartość kosztów przeprowadzonych badań laboratoryjnych próbki paliwa stałego o nr 0367/20/9451 w wysokości 407,00 zł (uwzględniającej VAT), próbki kontrolnej paliwa stałego o nr 4997/20/9451 w wysokości 70,00 zł (uwzględniającej VAT) oraz kwoty stanowiącej równowartość kosztów ich pobrania do badań laboratoryjnych – o wartości 2 325,00 zł (uwzględniającej VAT).

Pismem z 14 października 2021 r. Strona – reprezentowana przez pełnomocnika – wniosła o umorzenie w całości należności wynikającej z decyzji Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów z 25 czerwca 2021 r. nr DIH-2 Nr 89/2021. Jednocześnie Przedsiębiorca pismem z 14 października 2021 r., nawiązując do decyzji Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów z 13 września 2021 r. nr DIH-2 Nr 135/2021 utrzymującej w mocy decyzję z 25 czerwca 2021 r. nr DIH-2 Nr 89/2021, poinformował Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów o złożeniu wniosku o umorzenie należności w trybie przepisu art. 64 ust. 1 pkt 2 ustawy z 27 sierpnia 2009 r. o finansach publicznych (Dz. U. z 2021 r. poz. 305, z późn. zm.), dalej: „ustawa o finansach publicznych”.

Pismem z 25 października 2021 r. Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów wezwał Stronę do sprecyzowania żądania zawartego we wniosku z 14 października 2021 r., w szczególności poprzez przedłożenie dokumentów wskazujących na ważny interes strony lub ważny interes publiczny.

Przy piśmie z 5 listopada 2021 r. Przedsiębiorca przekazał część dokumentów i wniósł o wydłużenie terminu do przedłożenia pozostałych.

Postanowieniem z 18 listopada 2021 r. Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów przedłużył czas trwania niniejszego postępowania do 21 grudnia 2021 r.

Przy piśmie z 17 listopada 2021 r. Przedsiębiorca przekazał kolejne dokumenty mające uzasadniać wniosek o umorzenie należności wynikającej z decyzji Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów z 25 czerwca 2021 r. nr DIH-2 Nr 89/2021.

Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów pismem z 26 listopada 2021 r., powiadomił przedsiębiorcę, że przed wydaniem decyzji kończącej postępowanie w sprawie, jako stronie biorącej udział w postępowaniu administracyjnym przysługuje mu, na podstawie art. 10 § 1 ustawy z 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2021 r. poz. 735, z późn. zm.) – dalej: „Kpa”, prawo wypowiedzenia się, co do zebranych dowodów i materiałów oraz żądań zgłoszonych w trakcie postępowania, a także prawo do składania wniosków dowodowych.

Pismem z 7 grudnia 2021 r. Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów kolejny raz wezwał Stronę do przedłożenia dokumentów mających uzasadniać wniosek o umorzenie należności wynikającej z decyzji z 25 czerwca 2021 r. nr DIH-2 Nr 89/2021.

Postanowieniem z 21 grudnia 2021 r. Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów przedłużył czas trwania niniejszego postępowania do 21 stycznia 2022 r.

Pismem z 23 grudnia 2021 r. Przedsiębiorca wniósł o wydłużenie terminu do przedłożenia oczekiwanych dokumentów.

Przy piśmie z 11 stycznia 2022 r. Przedsiębiorca przekazał kolejne dokumenty mające uzasadniać wniosek o umorzenie należności wynikającej z decyzji Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów z 25 czerwca 2021 r. nr DIH-2 Nr 89/2021.

Postanowieniem z 20 stycznia 2022 r. Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów przedłużył czas trwania niniejszego postępowania do 21 lutego 2022 r.

Rozpoznając wniosek o udzielenie ulgi, Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów ustalił i stwierdził.

Po przeanalizowaniu akt sprawy Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów wyczerpująco zbadał wszystkie istotne okoliczności faktyczne związane ze sprawą oraz zapoznał się z dowodami służącymi ustaleniu stanu faktycznego zgodnie z zasadami prawdy obiektywnej, dokonując przy tym wszechstronnej oceny materiału dowodowego.

Zgodnie z art. 7 Kpa, w toku postępowania organy administracji publicznej stoją na straży praworządności, z urzędu lub na wniosek strony podejmują wszelkie czynności niezbędne do dokładnego wyjaśnienia stanu faktycznego oraz do załatwienia sprawy, mając na względzie interes społeczny i słuszny interes obywateli. Wyrażona w powyższym przepisie zasada prawdy obiektywnej zobowiązuje organy administracji publicznej do ustalenia stanu faktycznego tak aby odpowiadał on rzeczywistości. Dopiero ustalony zgodnie z zasadą prawdy obiektywnej stan faktyczny może stanowić podstawę rozstrzygnięcia sprawy administracyjnej w myśl art. 77 § 1 Kpa, który zobowiązuje organ do wyczerpującego zebrania i rozpatrzenia całego materiału dowodowego.

Zgodnie z art. 64 ustawy o finansach publicznych, należności, o których mowa w art. 60, właściwy organ może:

- 1) z urzędu umarzać w całości
- 2) na wniosek zobowiązanego:
 - a) umarzać w całości - w przypadkach uzasadnionych ważnym interesem zobowiązanego lub interesem publicznym,
 - b) umarzać w części, odraczać terminy spłaty całości albo części należności lub rozkładać na raty płatność całości albo części należności - w przypadkach uzasadnionych względami społecznymi lub gospodarczymi, w szczególności możliwościami płatniczymi zobowiązanego.
2. Właściwy organ, na wniosek zobowiązanego prowadzącego działalność gospodarczą, może udzielać określonych w ust. 1 pkt 2 ulg w spłacie zobowiązań z tytułu należności, o których mowa w art. 60, które:
 - 1) nie stanowią pomocy publicznej;
 - 2) stanowią pomoc de minimis albo pomoc de minimis w rolnictwie lub rybołówstwie – w zakresie i na zasadach określonych w bezpośrednio obowiązujących aktach prawa Unii Europejskiej dotyczących pomocy w ramach zasady de minimis ;
 - 3) stanowią pomoc publiczną:
 - a) mającą na celu naprawienie szkód spowodowanych klęskami żywiołowymi lub innymi zdarzeniami nadzwyczajnymi,
 - b) mającą na celu zaradzenie poważnym zaburzeniom w gospodarce,

- c) zgodną z zasadami rynku wewnętrznego Unii Europejskiej, której dopuszczalność została określona przez właściwe organy Unii Europejskiej, udzielaną na przeznaczenia inne niż wymienione w lit. a i b.
3. W przypadku pomocy publicznej określonej w ust. 2 pkt 3 lit. a i b ulgi, o których mowa w ust. 1 pkt 2, mogą być udzielane, jeżeli w przepisach odrębnych zostały określone szczegółowe warunki udzielania tej pomocy zapewniające jej zgodność z zasadami rynku wewnętrznego Unii Europejskiej.
4. W przypadku, gdy udzielenie ulgi nastąpiło w sytuacji wystąpienia jednej z okoliczności, o których mowa w art. 56 ust. 1 pkt 1, 2 i 4, decyzję o umorzeniu należności pozostawia się w aktach sprawy ze skutkiem doręczenia.

Z treści powyższego przepisu wynika, że w przypadku złożenia wniosku o udzielenie ulgi w wykonaniu administracyjnej kary pieniężnej przez stronę prowadzącą działalność gospodarczą, organ jest zobowiązany ustalić, czy ulga, o którą wnioskuje strona stanowi pomoc publiczną. W przypadku, gdy wnioskowana ulga nie stanowi pomocy publicznej organ może rozpatrzyć wniosek strony w oparciu o przesłanki art. 64 ust. 1 pkt 2 ustawy o finansach publicznych. Natomiast w przypadku, gdy wnioskowana ulga stanowi pomoc publiczną organ zobowiązany jest ustalić o jaki rodzaj pomocy publicznej wymieniony w art. 64 ust. 3 ustawy o finansach publicznych strona się ubiega i ustalić czy wnioskowana pomoc jest dopuszczalna.

W rozpatrywanej sprawie, Strona we wniosku z 14 października 2021 r., a następnie w pismach z 5 i 17 listopada zwróciła się o umorzenie w całości, kwoty stanowiącej równowartość kosztów przeprowadzonych badań laboratoryjnych próbek paliwa stałego oraz kwoty stanowiącej równowartość kosztów ich pobrania do badań laboratoryjnych w oparciu o przesłanki art. 64 ust. 1 pkt 2 ustawy o finansach publicznych. W uzasadnieniu wniosków wskazała na trudną sytuację finansową związaną m.in. z pandemią Covid-19 oraz fakt wydania 2 kwietnia 2021 r. przez Podkarpackiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej, decyzji o odstąpieniu od wymierzenia administracyjnej kary pieniężnej. Przedsiębiorca oświadczył, że uzyskiwane przez niego dochody, przeznaczone są na zaspokajanie podstawowych potrzeb życiowych rodziny oraz na pokrywanie bieżących kosztów związanych z prowadzeniem działalności gospodarczej, co wyklucza możliwość zapłaty kwoty wynikającej z decyzji z 25 czerwca 2021 r. nr DIH-2 Nr 89/2021. Strona przekazała ponadto informacje na temat posiadanych nieruchomości i ruchomości oraz innych zobowiązań. Przedłożyła także kopie umowy kredytu inwestycyjnego, umów leasingowych oraz listy płac za październik 2021 r.

Zgromadzone w sprawie dowody, w ocenie Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, nie dostarczyły niezbędnych informacji na temat sytuacji finansowej Przedsiębiorcy, przez co niemożliwe było dokonanie jednoznacznej oceny zasadności wniosku o umorzenie w całości należności wynikającej z decyzji Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów z 25 czerwca 2021 r. nr DIH-2 Nr 89/2021.

Z powyższych względów w piśmie z 7 grudnia 2021 r. Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów wezwał Stronę do przekazania w terminie 7 dni, od daty doręczenia niniejszego pisma, następujących dokumentów i informacji:

1. Aktualnego bilansu, jeżeli Przedsiębiorca posiada ten dokument.
2. Wyciągów ze wszystkich rachunków bankowych, pokazujących aktualne salda na tych rachunkach.
3. Informacji o tym, które z powyższych rachunków bankowych nie mogą zostać wykorzystane do zapłaty kary ze względu na ograniczenia wynikające z umowy kredytu.
4. Informacji na temat innych ewentualnych ograniczeń w dysponowaniu środkami na powyższych rachunkach.
5. Informacji o tym, jaka wielkość środków pieniężnych zostanie w perspektywie najbliższego miesiąca wydana na bieżącą działalność firmy oraz na spłatę zobowiązań finansowych (mogły to być dane szacunkowe).

Pismem z 23 grudnia 2021 r. Strona wniosła o wydłużenie terminu do przedłożenia żądanych dokumentów, zaś przy piśmie z 11 stycznia 2022 r. przekazała Prezesowi Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów dokumenty określone jako „bilans przedsiębiorstwa za okres od 1 stycznia 2021 r. do 30 listopada 2021 r.”, listę płac za grudzień 2021 r., decyzje Wójta Gminy C., deklarację na podatek od środków transportowych na 2021 r. oraz dwie faktury.

Mając powyższe na względzie, należy zauważyć, iż dokumenty przekazane przez Stronę przy piśmie z 11 stycznia 2022 r., nie mają związku przedmiotowego z dokumentami określonymi w pkt 1 - 5 wezwania Organu z 7 grudnia 2021 r. Jeśli chodzi o pkt 1, załączone dokumenty zatytułowane „Bilans firmy” są de facto uproszczonym rachunkiem zysków i strat i nie dają żadnych informacji na temat zasobów firmy (aktywów) oraz źródeł ich pochodzenia (pasywów), nie są więc bilansem w rozumieniu art. 46 ustawy z dnia 29 września 1994 r. o rachunkowości (Dz. U. z 2021 r. poz. 217, z późn. zm.). Jeśli chodzi natomiast o dokumenty wskazane w pkt. 2 – 5, Przedsiębiorca nie przekazał w tym zakresie jakichkolwiek informacji. Należy w tym miejscu podkreślić, że informacje o zasobach firmy (zwłaszcza o posiadanych środkach pieniężnych) oraz o ewentualnych ograniczeniach w dysponowaniu nimi

są niezbędne dla dokonania oceny, czy wniosek Strony o umorzenie w całości należności wynikającej z decyzji Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów z 25 czerwca 2021 r. nr DIH-2 Nr 89/2021, zasługuje na uwzględnienie.

W tym miejscu wypada podkreślić, iż co do zasady, gospodarzem postępowania administracyjnego jest organ administracji publicznej, który powinien je prowadzić zgodnie z zasadą oficjalności, jednakże strona ma prawo czynnego uczestniczenia w postępowaniu wyjaśniającym, a w szczególności prawo inicjatywy dowodowej, z którego powinna korzystać, chcąc uniknąć negatywnych konsekwencji związanych z poczynionymi przez organ ustaleniami w zakresie stanu faktycznego sprawy na podstawie znanych organowi środków dowodowych. Powyższe stanowisko dobrze ilustruje wyrok Naczelnego Sądu Administracyjnego z dnia 8 listopada 2013 r. (sygn. akt II OSK 1291/12, LEX nr 1421792), w którym sąd stwierdził, że „organ jest wprawdzie zobowiązany do wyczerpującego zebrania i rozpatrzenia całego materiału dowodowego, jednakże strona nie jest zwolniona od lojalnego współdziałania w wyjaśnianiu okoliczności faktycznych. Powinna ona bowiem przedstawić wszystkie informacje niezbędne do ustalenia stanu faktycznego sprawy, jak również udostępnić dowody znajdujące się w jej posiadaniu lub które tylko ona może przedstawić, potwierdzające okoliczności wskazane w uzasadnieniu wniosku wszczynającego postępowanie. Obowiązki te w żaden sposób nie wyłączają wymogu dążenia przez organ administracji do wyjaśnienia prawdy materialnej (art. 7 i 77 § 1 Kpa), niemniej jednak oznaczają, że składający wniosek powinien aktywnie współdziałać z organem w celu ustalenia wszystkich okoliczności sprawy. W sprawach, w których strona nie przedstawiła, jak też organ nie znalazł z urzędu dowodów potwierdzających fakty i zdarzenia, z których strona wywodzi dla siebie określone (z reguły korzystne) skutki prawne, przed wydaniem decyzji negatywnej organ administracji powinien zawsze wezwać stronę do uzupełnienia materiału dowodowego poprzez przedstawienie przez nią brakujących dowodów, czy też sprecyzowania dotychczasowych niejasnych, czy też ogólnikowych wyjaśnień” (por. też wyrok WSA w Poznaniu z dnia 19 czerwca 2013 r., IV SA/Po 481/13, LEX nr 1333707; wyrok WSA w Warszawie z dnia 11 lipca 2012 r., VI SA/Wa 232/12, LEX nr 1352665; wyrok WSA w Gliwicach z dnia 4 października 2011 r., III SA/GI 207/11, LEX nr 989756; wyroki NSA z dnia 27 lipca 2011 r., II OSK 1560/10, LEX nr 1083620, oraz z dnia 28 czerwca 2011 r., II GSK 631/10, LEX nr 1083327). Z kolei w wyroku z dnia 15 listopada 2012 r. (sygn. akt II OSK 2598/11, LEX nr 1291977), Naczelny Sąd Administracyjny orzekł, że w sytuacji „gdy strona powołuje się na okoliczności, z których wynikają dla niej określone, pozytywne skutki prawne, dopuszczalne jest zobowiązanie jej do udowodnienia tych

okoliczności, ale wyłącznie w sytuacji, gdy organ nie ma możliwości przeprowadzić niezbędnych czynności wyjaśniających we własnym zakresie” (por. też wyrok NSA z dnia 9 września 2011 r., II OSK 1700/10, LEX nr 1132113). Należy zatem uznać, że „obowiązki organów administracji publicznej w zakresie przeprowadzenia dowodów z urzędu celem odtworzenia prawdy obiektywnej nie sięgają tak daleko, by zwalniały stronę ze współudziału w zebraniu materiału dowodowego” (por. wyrok NSA z dnia 17 lutego 2011 r., II GSK 273/10, LEX nr 992347; por. też wyrok NSA z dnia 7 grudnia 2010 r., II OSK 1677/10, LEX nr 746724). W szczególności wówczas, gdy organ administracji publicznej dokonał pewnych ustaleń w zakresie stanu faktycznego na podstawie przeprowadzonych dowodów, a strona kwestionuje te dowody i ustalenia, przeciwdowód może być przeprowadzony z jej inicjatywy, organ nie ma natomiast obowiązku poszukiwania dowodów dla wykazania słuszności stanowiska strony (por. wyrok NSA z dnia 10 grudnia 2009 r., II OSK 1933/08, LEX nr 582865).

Biorąc powyższe pod uwagę, należy stwierdzić iż Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów nie ma faktycznych i prawnych możliwości badania sytuacji finansowej Przedsiębiorcy. Dokonując oceny zasadności wniosku z 14 października 2021 r. Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów może zatem opierać się jedynie na dokumentach przedłożonych przez Stronę. W niniejszym postępowaniu Organ dwukrotnie tj., pismami z 25 października 2021 r. i 7 grudnia 2021 r. wzywał Przedsiębiorcę do przedłożenia stosownych dokumentów dotyczących jego sytuacji finansowej. O ile pierwsze z wezwań miało charakter ogólny i dotyczyło przedstawienia popartych dokumentami ważnego interesu strony lub publicznego, o tyle drugie jednoznacznie wskazywało jakie dokumenty są niezbędne Organowi do rozpatrzenia wniosku. W toku niniejszego postępowania Organ przedłużał także dwukrotnie czas trwania postępowania z uwagą na wnioski Strony o wydłużenie terminu do przedłożenia wymaganych dokumentów. Pomimo tych działań, Przedsiębiorca nie przedłożył właściwych dokumentów, co wskazano już powyżej.

Konkludując, należy stwierdzić, iż przekazane przez Stronę Prezesowi Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów dokumenty, nie dostarczają niezbędnych informacji na temat jego obecnej sytuacji finansowej, przez co niemożliwe jest dokonanie oceny zasadności wniosku o umorzenie w całości należności wynikającej z decyzji Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów z 25 czerwca 2021 r. nr DIH-2 Nr 89/2021.

Niemniej jednak, z uwagi na aktualną sytuację związaną z epidemią COVID-19, pomimo niedostarczenia przez Przedsiębiorcę wymaganych informacji, Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów uznał, iż w niniejszej sprawie możliwe jest udzielenie ulgi w

wykonaniu zwrotu kosztów przeprowadzonych badań laboratoryjnych próbek paliwa stałego oraz kwoty stanowiącej równowartość kosztów ich pobrania do badań laboratoryjnych nałożonych decyzją Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów z 25 czerwca 2021 r. DIH-2 Nr 89/2021.

Ponieważ strona zwróciła się do organu z wnioskiem o udzielenie ulgi niebędącej pomocą publiczną, organ przeanalizował, czy udzielenie ulgi nie będzie stanowiło naruszenia zasad pomocy Państwa o której mowa w art. 107 ust. 1 Traktatu Unii Europejskiej Wersja skonsolidowana Traktatu o Unii Europejskiej i Traktatu ustanawiającego Wspólnotę Europejską (DZ. Urz. UE. C z 2012 r. Nr 326). Po analizie przedłożonych przez Stronę materiałów, Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów stwierdził, że pomoc, która ma być udzielona nie zakłóci konkurencji poprzez sprzyjanie niektórym przedsiębiorstwom i nie wpłynie na wymianę handlową między państwami członkowskimi, a więc nie zostały spełnione wszystkie warunki do uznania wnioskowanej pomocy za pomoc publiczną.

W świetle powyższego Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów stwierdził, że strona wykazała „ważny interes podatnika” oraz, że możliwe jest udzielenie ulgi niebędącej pomocą publiczną. Przedsiębiorca jest mikro-przedsiębiorcą prowadzącym lokalnie działalność gospodarczą, która nie ma wpływu na wymianę handlową między państwami. W związku z powyższym Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów uznał, że zostały spełnione przesłanki do udzielenia stronie ulgi w spłacie zobowiązania w postaci rozłożenia na dziesięć równych rat kwoty stanowiącej równowartość kosztów przeprowadzonych badań laboratoryjnych próbek paliwa stałego oraz kwoty stanowiącej równowartość kosztów ich pobrania do badań laboratoryjnych, po 280,20 zł (słownie: dwieście osiemdziesiąt złotych dwadzieścia groszy).

Termin zapłaty kwoty stanowiącej równowartość kosztów przeprowadzonych badań laboratoryjnych próbek paliwa stałego oraz kwoty stanowiącej równowartość kosztów ich pobrania do badań laboratoryjnych upłynął 14 października 2021 r., natomiast wniosek Strony o umorzenie w całości należności wynikającej z decyzji Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów z 25 czerwca 2021 r. nr DIH-2 Nr 89/2021, sporządzono i wysłano tego samego dnia, w związku z czym nie powstał obowiązek uiszczenia odsetek, naliczanych od zaległości podatkowych.

Zważywszy na przedstawione okoliczności należało postanowić, jak w sentencji.

Pouczenie:

Od niniejszej decyzji Stronie nie służy odwołanie, jednakże Strona niezadowolona z niniejszej decyzji może, w terminie 14 dni od dnia jej doręczenia, zwrócić się do Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów z wnioskiem o ponowne rozpatrzenie sprawy. Wniosek o ponowne rozpatrzenie sprawy należy złożyć w siedzibie Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów lub przesłać na adres: Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, Pl. Powstańców Warszawy 1, 00-950 Warszawa.

Jednakże jeżeli Strona nie chce skorzystać z prawa do zwrócenia się z wnioskiem o ponowne rozpatrzenie sprawy, może wnieść do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie skargę na niniejszą decyzję. Skargę wnosi się za pośrednictwem Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, w terminie 30 dni od dnia doręczenia decyzji Stronie.

Od skarg wszczynających postępowanie przed sądem administracyjnym od Strony skarżącej pobierana jest opłata, tzw. wpis stosunkowy, zależny od wysokości należności pieniężnej objętej zaskarżonym aktem i wynosi:

- 1) do 10.000 zł - 4 % wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 100 zł;
- 2) ponad 10.000 zł do 50.000 zł - 3 % wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 400 zł;
- 3) ponad 50.000 zł do 100.000 zł - 2 % wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 1.500 zł;
- 4) ponad 100.000 zł - 1 % wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 2.000 zł i nie więcej niż 100.000 zł.

W przypadku wniesienia od niniejszej decyzji skargi do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie, Strona ma możliwość ubiegania się o przyznanie prawa pomocy. Prawo pomocy może być przyznane Stronie na wniosek złożony przed wszczęciem postępowania lub w toku postępowania sądownoadministracyjnego. Wniosek ten jest wolny od opłat sądowych. Wniosek o przyznanie prawa pomocy należy złożyć do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie.

Jednocześnie w trakcie biegu terminu do zwrócenia się z wnioskiem o ponowne rozpatrzenie sprawy, Strona może zrzec się prawa do zwrócenia się z wnioskiem o ponowne rozpatrzenie sprawy wobec Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, który wydał niniejszą

decyzję. Z dniem doręczenia Prezesowi Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów oświadczenia o zrzeczeniu się prawa do wniesienia wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy, niniejsza decyzja staje się ostateczna i prawomocna oraz podlega wykonaniu. W przypadku złożenia takiego oświadczenia, Stronie nie przysługuje prawo do zwrócenia się z wnioskiem o ponowne rozpatrzenie sprawy ani skarga do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie. Nie jest możliwe skuteczne cofnięcie oświadczenia o zrzeczeniu się prawa do wniesienia odwołania.

Podstawa prawna pouczenia:

art. 5 § 2 pkt 4, art. 127 § 3, art. 127a, art. 129 § 2, art. 130 § 4 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeksu postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2021 r. poz. 735, z późn. zm.); art. 29 ust. 1 ustawy z dnia 16 lutego 2007 r. o ochronie konkurencji i konsumentów (Dz. U. z 2021 r. poz. 275); art. 52 § 3, art. 231, art. 243 § 1, art. 244 § 1 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. z 2019 r. poz. 2325, z późn. zm.); § 1 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 16 grudnia 2003 r. w sprawie wysokości oraz szczegółowych zasad pobierania wpisu w postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. z 2021 r. poz. 535).

z up. Prezesa

Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów

Anna Janiszewska
Zastępca Dyrektora
Departamentu Inspekcji Handlowej
/podpisano elektronicznie/